

to Maskiner af Typen H. s. Der blev for faa Aar tilbage anskaffet en Del Maskiner af denne Type. Det var ved Licitation den 30. Januar 1899. Man udbød af denne Type 10 Stk. Maskiner, hvoraf „Vulkan“ fik de 2 og Smith, Mygind og Hüttemeyer de 2, medens Resten gik til Milano. Milano fik for sine 6 Maskiner 25,000 Kr. pr. Stk. „Vulkan“ og Smith, Mygind og Hüttemeyer 26,000 Kr. pr. Stk., altsaa 1,000 Kr. mere. Men Folk, som kende disse Maskiner fra Praksis, sige, at de af denne Type, der ere byggede her i Danmark, ere langt bedre end de, som ere byggede i Milano, langt stærkere, langt solidere og i det lange Løb langt mere værd end disse 1,000 Kr., som det kostede mere at anskaffe dem.

Naar man faar saadanne Oplysninger, virker det nedslaaende, at Statsbaneledelsen gør alt, hvad den kan, for at slaa den indenlandske Konkurrence ned, og den har sikkert megen Skyld i, at vore Fabrikker herhjemme ikke have kunnet bestaa, idet den hellere har villet gaa til Udlandet med sine Bestillinger.

Hvad Grunden hertil er, ved jeg naturligvis ikke. Det kan være, der er mange Grunde, som tale for at gaa til Udlandet. Men jeg tror, at en af Grundene til, at man ikke vil ind paa at bygge Lokomotiver ved Statsbanerne, er, at den tekniske Ledelse, som Statsbanerne i dette Øjeblik har paa dette Omraade, ikke slaar til, at det vilde være nødvendigt at skaffe sig en anden, dygtigere teknisk Ledelse, at det vilde være nødvendigt at skaffe sig en Maskiningeniør, som særlig var uddannet i Bygning af Lokomotiver, og det kunde være, at naar en saadan teknisk Ledelse skulde ansættes, vilde det gaa ud over dem, som nu have det store Ord at sige i Statsbanernes Ledelse. Jeg ved heller ikke, om det, at man gerne vil gøre disse Bestillinger i Udlandet, ligger i, at man vil have Lejlighed til at gøre Rejser for at foretage Prøver og føre Tilsyn med Bygningen af disse Maskiner. Ogsaa her gør der sig et mærkeligt Forhold gældende. Jeg skal saaledes oplyse, at f. Eks. Tilsynet med Bygningen af to Maskiner, som bleve byggede ude paa Nørrebro hos Smith, Mygind og Hüttemeyer, andrager kun 14 Kr. De Rejser, man her kunde faa Lejlighed til at gøre, bestode i at tage med Sporvognen ud ad Nørrebrogade og se efter, hvordan de bleve byggede. Anderledes derimod med Maskiner, der bygges i Udlandet. Jeg skal saaledes nævne en Maskine, mærket Litra F., som er bygget i

Milano. Der har Tilsynet pr. Stk. kostet ikke mindre end 578 Kr. Det er altsaa saaledes, at Embedsmænd sikkert kunne foretage adskillige Rejser herfra til Italien og opholde sig en Tid lang der for at føre dette Tilsyn. Om det har nogen Indflydelse paa denne Sag, at man hellere vilde rejse til Milano og bruge 578 Kr. pr. Lokomotiv end rejse ud paa Nørrebrogade, hvad der kun koster 14 Kr. pr. Stk., skal jeg lade være usagt. Man søger, som sagt, saa vidt muligt at undgaa at bygge disse Lokomotiver i vort eget Land.

Vi have derfor tilladt os at foreslaa denne Anmærkning paa Finansloven, og jeg vil bede den højtærede Minister om at modtage den. Den gaar ud paa, at der skulde foretages en Undersøgelse af, om det ikke var muligt enten at bygge Maskinerne paa Statens egne Værksteder eller at faa dem byggede paa private Værksteder her i Landet. Naar en saadan Undersøgelse skal foretages, gælder det naturligvis om, at den kan foretages saa upartisk som vel muligt, og jeg kunde derfor tænke mig, at den blev foretaget paa den Maade, at Ministeren udvalgte nogle Mænd dertil, nedsatte en lille Kommission i den Anledning. Jeg kunde tænke mig en saadan Kommission sammensat paa den Maade, at der f. Eks. blev taget to af Jernbanens Embedsmænd og to private industridrivende, men det skulde saa helst være saadanne Folk, som praktisk kendte denne Sag, f. Eks. et Par Mænd fra de Fabrikker, som tidligere have bygget Lokomotiver her i Landet, og altsaa praktisk vare inde i denne Sag. Endelig skulde der tages to Mænd, f. Eks. valgte blandt Statsbanernes Arbejdere, saa at f. Eks. Aarhus' Værksteder valgte en Mand, og Nyborgs og Københavns Værksteder den anden Mand. Hvis en Kommission, bestaaende af saadanne seks Mænd, kom til at undersøge denne Sag og fik Adgang til alle de Oplysninger, som kunde vedrøre den, tror jeg, at Undersøgelsen vilde have sin store Interesse, og det kunde da være heldigt, om Resultatet deraf maatte blive forelagt Rigsdagen. Vi vilde da være i Stand til bedre at dømme i denne Sag, end saa længe vi kun høre den ene Part i Sagen, nemlig Ministerens Embedsmænd. At de ere imod vort Ønske, vide vi, men deres Grunde kende vi ikke; vi kunne i alt Fald ikke anerkende de Grunde, de opstille. Jeg tror, vi meget godt kunne gaa til Bygningen af disse Lokomotiver. Alle vore Bestræbelser maa, synes jeg, gaa ud paa at skabe saa meget Arbejde herhjemme som muligt, for at de